

۲۶۰ - ای یار دیرین عبدالبهاء

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۶۰ - ای یار دیرین عبدالبهاء

ای یار دیرین عبدالبهاء، آنچه به جناب سید تقی مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید. فی الحقیقه صدمات و مشقات آن جناب زیاد و این دلیل بر موهبت پروردگار. همیشه نفوس طیبه در بند راحت و آسایش خویش نبودند بلکه محض نورانیت عموم از نوش گذشتند و تحمل نیش فرمودند. راحت و خوشی و تکامل و ترفه و تهاون و تناسل از هر نفسی برآید بلکه در این میدان هر کس نهایت قوت و اقتدار بنماید ولی تعاون و تعاضد و تحمل و تجلّد و جانفشانی کار هر نفسی نیست این مختصّ به نفوس مبارکه است نه هر غیبی نادان و مهمل ناتوان.

ملاحظه نمائید از هر جهت نفوس بلند همت چه زمینی و چه آسمانی چه جسمانی و چه روحانی چه خاکی و چه افلاکی همواره متحمل مشقات عظیمه بودند و تا چنین نکردند موفق نگشتند. پس ای یار قدیم مغموم و حزین مباش و افسرده منشین شکر کن خدا را که موفق به مشقت و بلا در سبیل او گردیدی نه در ره نفس و هوی هیچ وقت از یادم نروی حاضر محضری و پیش نظری مطمئن باش و علیک التّحیّة و الثّناء.

ORIGINAL

AUDIO